

лени, юго-западнитѣ -- най-слабо, защото тамъ има Ланди, юго-источнитѣ -- тѣй също слабо сѫ населени, защото тамъ сѫ пѣкъ Алпите. Народонаселението състои отъ Френци -- близу $34\frac{1}{2}$ мил., Бретанци (на полуостровъ Бретанъ) -- повече отъ 1 мил., останалата малка чаясть сѫ Италиянци (на о-въ Корсика), Баски (на ю.-з. по нанадолнището на Пиринейските планини -- повече отъ 300 х.), нѣколко хилѣди Евреи, Цигане и пр.)

(Язизътъ на Френците, както Нѣмския, се дѣли на двѣ главни нарѣчия *Langue d'oc* и *Langue n'oisi*; първото владѣе на югъ, второто -- на сѣверъ; последното, както горне-нѣмското, станало е язикъ на най-образования класъ отъ народонаселението не само у Франция, нѣ и у нѣкои други европейски господарства. Простийтъ народъ говори на особно нарѣчие патуа (*patois*).

Повечето отъ Френците (близу 36 мил.) сѫ католици; половината отъ останалите сѫ лютеране.

Промишленностъта на народонаселението у Франция е на по-висока стъпень отъ Австрия и дори на по-висока и отъ Пруссия.

Между многото нѣща отъ добивающата промишленостъ първо място както и въ Австрия държи земедѣлието. Само, че Австрия искарва повече хлѣбни растения, а Франция -- плодове, които, излизатъ най-много по срѣдня Франция, между течението на р. Луара и Севенските планини. Спорѣдъ това тази чаясть се нарича градината на Франция. Тукъ има много и добри лозя, отъ които правятъ вино, повече отъ половината на виното, колкото се добива въ цѣла Европа. По сѣверна Франция излизатъ най-много круши, зарзалии, сливи, ябълки, вишни; по южна -- орѣхи, смокини, миндали, кестени и пр.; кестенитѣ за жителитѣ на южна Франция